

Babilada rondo

... okazas je la 19-a ĉe unu aŭ la alia el la esperantistoj, kiuj deziras plibonigi sian lingvon parole. Ĉiuj konsentas korekti unu la alian. Poste, ni kune manĝas la «kanadan» piknikon alportitan de ĉiu.

La venontaj renkontoj okazos vendrede, la 4-an de majo

...ĉe **François Randin**

Vallombreuse 14-1004 Lausanne

076 411 14 55

Vendrede, la 18-an de majo

...ĉe **Charlotte Blanc Maillard**

Av. Nestlé 9 - 1800 Vevey

079 393 32 63

Ni bazarumos unufoje en Laŭzano Sabate, la 5-an de majo

inter la 9-a kaj la 12-a

Aliĝu al «Doodle»:

<http://www.doodle.com/6zcwtq9pp9ayh38r>

La vagabundo

*Vagabundo tra la Mondo
Migradas vin tut' Eŭropo
Sur la vojo bojas hundo
Sed daŭras vi laŭ la Tempo*

*Kiel cigano tra la lando
Ĉu en solo aŭ triopo
Kondukas vin la hirundo
Ne gravas vin fuĝa Tempo*
(PP julio 1992)

Laŭzana Esperanto - Societo

Poŝtfako - Case postale 246 * CH - 1000 LAUSANNE 22

+41 (0)76 411 14 55 * +41 (0)21 647 29 28

esperanto@citycable.ch * www.esperanto.ch/Lausanne

Poŝtĉekkonto - CCP 10-26785-8

Prez.: David Bühlmann * 021 624 36 38 - Vicprez.: Charlotte

Blanc Maillard * 079 393 32 63 - Sekr.: Francisko Randin *

076 411 14 55 - Kasisto.: Knud Sunier 021 961 38 56

Laŭzana Esperanto - Societo

Informilo

Majo 2012 - n° 05

Venu aŭskulti Karlota prelegi pri ...

surprizaj temoj

lunde, la 7-an de majo 2012,
je la 20-a, ĉe la unua etaĝo
de la laŭzana stacidoma bufedo

Sabate la 9-an de junio

Ekskurso

Lunde la 3-an de septembro

Decidota

Lunde la 1-an de oktobro

Decidota

Lunde la 5-an de novembro

Decidota

Sabate la 15-an de decembro

Zamenhofa festo

PERFEKTA BAKADO

Claude Piron (1-a parto)

Dum pluraj monatoj mi laboris en ne tre gaja havenurbo, kie oftege pluvis. La ĉielo estis konstante malhela, preskaŭ nigra pro la nuboj. Kaj kiam ĝi heliĝis, ĝi iĝis nur hele griza, neniam ĝi bluis.

Ĉu mi estas plendema homo, ne facile kontentigebla? Eble. Sed, sincere, tiu neniam suna vetero efikis preme al mia nerva sistemo.

"Kial vi fuŝas vian vivĝojon pro tiu vetero?" amiko diris al mi. "La koloro de la ĉielo ne dependas de vi. Kontraŭ aferoj neeviteblaj estas sence batali. Ne la veteraĉo, sed via sinteno al ĝi, trafas suferige viajn nervojn."

Mi ĝenerale ŝatas tiun samoficulon, sed fojfoje li imagas, ke li apartenas al speco de saĝuloj, komisiitaj de la dioj doni konsilojn al la tuta homaro, kaj tiuj liaj kursoj pri saĝeco ne estas ĉiam bonvenaj. Des pli, ĉar li plej ofte pravas.

Mi rigardis tra la fenestro. Dikaj ŝipoj malrapide moviĝis sur la maro, sub la griza plafono, kiun oni tamen ĉi tie nomis ĉielo. Jam la kvaran monaton nun mi laboris en ĉi tiu oficejo, ĉe fenestro, kiu rigardis al la maro, kaj tiuj ŝipoj min impresis kiel en la unua tago.

Kion ili transportis? Ĉu ŝafan viandon el Nov-Zelando? Horloĝojn el Svislando, aŭ, plej verŝajne, Japanio? Ĉu komputilojn el Usono, skribmaŝinojn el Italio, sciencajn aparatojn el Germanio, grenon el Kanado, bovan viandon el Argentino, aŭtojn el ie ajn? Mi devenis de kampara regiono, interne de la lando, kaj sidi ĉe tiu apudhavena fenestro estis kvazaŭ teatraĵo, pri kiu mi neniam laciĝis. Se nur tiu malbenita vetero...

"Se vi rigardas la dancon de la ŝipoj anstataŭ progresi en via tasko, mi konas iun, kiu ne benos vin..." mia konsilema amiko diris, afable, sed ne pro tio agrable.

Mia brusto dikiĝis pro profunda spiro, kiun mi tuj malrapide kaj brue eligis. Li pravis kiel ĉiam.

Mi pene rekomencis redakti la raporton, kiun la ĉefo postulis. Sed en mia menso kvazaŭ filmo ruliĝis, kun ŝipoj, blua maro, verdfoliaj arboj, suno, insuloj... Kiel mi estus povinta supozi, ke pli ol imagado, ĝi estis ia antaŭscio?

"La ĉefo vokas vin!" Subite min vekis el pensado preskaŭ dorma la voĉo de sekretariino.

Mi suspektis, ke li esprimos sian malkontentecon pri mia tro malrapida laboro. Dum momentero min trakuris eĉ la penso, ke eble li anoncos, ke li volas maldungi min. Tio estus por mi malfacile elportebla novaĵo. La ekonomia situacio ne estis ideala, multe mankis ĝis tio, kaj dungigĝon oni ne povis esperi facile trovi. La ideo iĝi senlabora kaj longe serĉadi entreprenon, kiu dungos min, ne kondukis al rideto, dum mi paŝis al lia oficejo. Nek helpis la fakto, ke liaj unuaj vortoj estis dubsencaj:

"La etoso ĉi tie ne taŭgas al vi, ĉu?" li diris.

"La etoso? Jes ja, mi tre ŝatas la etoson en nia oficejo. Neniu estas malafabla, ĉiuj laboras precize kaj helpas unu la alian. Fakte, estas vere amika etoso. Krome, mi ŝatas la etoson de havenurbo. La ĉeesto de ŝipoj, la etaj mallarĝaj stratoj de la ĉehavena urboparto, tiuj plej diverslandaj restoracioj kaj trinkejoj, ĉio ĉi ege plaĉas al mi."

"Mi uzis malĝustan vorton, pardonu. Mi volis diri: la vetero," la estro diris, ridete.

"Nu, nu, jes, tiurilate vi pravas. Mi ŝatas ĉion ĉi tie, sed ne la veteron. Tiu malalta griza plafono el nuboj kvazaŭ pezas sur mi preskaŭ dolorige."

"Nu, mi bezonas sendi iun al pacifika insulo. Temas pri traktado ĝuste en la kampo, kiun vi plej bone konas. Mi pensis pri vi. Ĉi tie baldaŭ estos aŭtuno, pluvos eĉ pli ol ĝis nun. Tie printempos. Ĉu tia eta ekskurso plaĉus al vi?"

Eta ekskurso! Kiajn vortojn li uzis! Se li ne sentas la diferencon inter transmara vojaĝo kaj aŭtobusa aŭ vagonara ekskurso, li vere estas stranga, aŭ nekredeble riĉa, aŭ...

Kaj jen mi estis tie sude. Blua ebena de trankvila maro, invita al agrabla, malstreĉa, ripoziga bano. Maro; blua ĉielo; varma vetero, sed vento, kiu refreŝigis. En senhoma apudmara naturo mi sidis, ĝuante la ĉirkaŭan pacon. Mi demetis mian ĉemizon, por plej plaĉe baniĝi en la sunradioj.

"Gardu vin! Oni neniam estas tro singarda pri la suno ĉi-insule," afable alparolis min brunhaŭta junulo, videble lokano, vestita nur per eksblua usondevena pantalone.

Mia haŭto, blanka kiel la luna disko, igis min senti min fremda, diferenca de ĉiuj ĉi-insule. Mi opiniis, ke mi trovis taŭgan solecan lokon, por progrese brunigi ĝin, sed konstateble tio estis eraro.

daŭrigota